

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Информация за датата на подписване на Протокола за определяне на възможностите за риболов и финансовото участие, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейската общност, от една страна, и правителството на Дания и автономното правителство на Гренландия, от друга страна 1

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2015/2285 на Комисията от 8 декември 2015 година за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация, по отношение на някои изисквания за живи двучерупчести мекотели, бодлокожи, ципести и морски коремоноги и за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 2073/2005 относно микробиологични критерии за храните ⁽¹⁾ 2
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2286 на Комисията от 8 декември 2015 година за одобрение на изменение, което не е несъществено, в спецификацията на наименование, вписано в регистъра на храните с традиционно специфичен характер [Belokranjska rogača (ХТСХ)] 5
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2287 на Комисията от 8 декември 2015 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 6

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2015/2288 на Съвета от 30 ноември 2015 година относно финансовите вноски, които трябва да бъдат платени от държавите-членки за финансиране на Европейския фонд за развитие, включително горната граница за 2017 г., сумата за 2016 г., първата част от вноската за 2016 г. и индикативна необвързваща прогноза за очаквания годишен размер на вноските за годините 2018 и 2019 8

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

- ★ Решение (ЕС) 2015/2289 на Съвета от 3 декември 2015 година за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на съвместния комитет, създаден съгласно Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде, за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз, във връзка с приемането на общи насоки за прилагане на споразумението 11
- ★ Делегирано решение (ЕС) 2015/2290 на Комисията от 12 юни 2015 година относно временната еквивалентност на режимите за платежоспособност, действащи в Австралия, Бермуда, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати, която е приложима към застрахователни и презастрахователни предприятия с централни управления в тези държави 22
- ★ Решение за изпълнение (ЕС) 2015/2291 на Комисията от 7 декември 2015 година за изменение на Решение за изпълнение 2013/722/ЕС по отношение на максималния размер на финансовото участие на Съюза в програмата за ликвидиране на болестта бяс в Латвия през 2014 г. (нотифицирано под номер C(2015) 8607) ⁽¹⁾ 27
- ★ Решение № 2/2015 на Смесения комитет по селското стопанство от 19 ноември 2015 г. относно изменението на допълнения 1 и 2 към приложение 9 към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти [2015/2292] 29

Поправки

- ★ Поправка на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г.) (Специално издание на български език, глава 09, том 003) 31

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

Информация за датата на подписване на Протокола за определяне на възможностите за риболов и финансовото участие, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството между Европейската общност, от една страна, и правителството на Дания и автономното правителство на Гренландия, от друга страна

На 27 ноември 2015 г. Европейският съюз и Дания и Гренландия подписаха Протокола за определяне на възможностите за риболов и финансовото участие, предвидени в Споразумението за партньорство в областта на рибарството.

Следователно Протоколът се прилага временно от 1 януари 2016 г. съгласно член 14 от него.

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/2285 НА КОМИСИЯТА

от 8 декември 2015 година

за изменение на приложение II към Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация, по отношение на някои изисквания за живи двучерупчести мекотели, бодлокожи, ципести и морски коремоноги и за изменение на приложение I към Регламент (ЕО) № 2073/2005 относно микробиологични критерии за храните

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация ⁽²⁾, и по-специално член 18, уводното изречение и точка 13 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕО) № 854/2004 се определят специфични правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за консумация от човека. Съгласно разпоредбите на регламента държавите членки гарантират, че при производството и предлагането на пазара на живи двучерупчести мекотели, живи бодлокожи, живи ципести и живи морски коремоноги се извършва официалният контрол, описан в приложение II.
- (2) В съответствие с приложение II, глава II, част А, точка 2 от Регламент (ЕО) № 854/2004 компетентният орган трябва да класифицира производствените райони, от които разрешава събирането на живи двучерупчести мекотели, в три категории в зависимост от нивото на фекално замърсяване.
- (3) За да класифицира производствените райони, компетентният орган следва да определи период за преглед на данните за вземане на проби от всеки производствен район и район за повторно полагане с цел да се установи съответствието със стандартите, определени в посочения регламент.
- (4) В приложение II, глава II, част А, точка 3 от Регламент (ЕО) № 854/2004 се посочва, че компетентният орган може да определи като клас А районите, от които живи двучерупчести мекотели може да се събират за пряка консумация от човека. Живите двучерупчести мекотели, взети от тези райони, трябва да отговарят на здравните стандарти, предвидени в приложение III, раздел VII, глава V от Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (5) С Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията ⁽⁴⁾ се определят микробиологичните критерии за някои микроорганизми и правилата за прилагане, които стопанските субекти в областта на храните трябва да спазват при изпълнението на общите и специфичните хигиенни изисквания, посочени в член 4 от Регламент (ЕО) № 852/2004. По-специално с него се въвежда критерий за безопасност на храните по отношение на *Escherichia coli* в живи двучерупчести мекотели и живи бодлокожи, ципести и коремоноги.

⁽¹⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1).

- (6) Предвиденият в Кодекс алиментариус критерий за *E. coli* за продукти, пуснати на пазара, се различава от критерия в законодателството на Европейския съюз. Критерият по Кодекс алиментариус представлява план с тристепенна класификация на пробите ($n = 5$, $c = 1$, $m = 230$ и $M = 700$ *E. coli* MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност), а критерият на Европейския съюз е план с двустепенна класификация на пробите ($n = 1$, $c = 0$, $M = 230$ *E. coli* MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност). Тази разлика е от значение за международната търговия. Критерият по Кодекс алиментариус, който се основава на международни стандарти, следва да бъде отразен също така в правилата за класификация на производствените райони от клас А, определени в приложение II към Регламент (ЕО) № 854/2004.
- (7) При възприетия в Кодекс алиментариус подход за прилагане на план с тристепенна класификация на пробите съществува по-голяма вероятност да бъдат открити партидите, които не отговарят на изискванията, особено когато степента на замърсяване е близо до установената граница. Възприетият в Кодекс алиментариус подход за изпитване на крайния продукт се смята за по-точен от научна гледна точка и средностатистически предлага до голяма степен равностойна защита на здравето.
- (8) Регламент (ЕО) № 2073/2005 и Регламент (ЕО) № 854/2004 следва да бъдат приведени в съответствие с Кодекс алиментариус по отношение на този критерий и с оглед на това следва да бъдат съответно изменени.
- (9) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 854/2004 се изменя, както следва:

1) в приложение II, глава II:

- а) преди началото на част А се добавят следните изречения: „Референтният метод за анализ за *E. coli* е откриване и техника на най-вероятния брой съгласно стандарт EN/ISO 16649-3. Може да се използват алтернативни методи, ако са валидирани спрямо този референтен метод в съответствие с критериите, установени в стандарт EN/ISO 16140.“;
- б) в част А, точки 4 и 5 се заличават следните изречения: „Референтният метод за този анализ е тестът на трикратно разреждане до петата епруветка при изпитване за най-вероятното разреждане, специфициран в ISO 16649-3. Могат да се използват алтернативни методи, ако са валидирани за този референтен метод в съответствие с критериите в EN/ISO 16140.“, и „Референтният метод за този анализ е петтърбният, три разреден тест за НВЧ, специфициран в ISO 16649-3. Алтернативни методи могат да бъдат използвани, ако са валидирани за този референтен метод в съответствие с критериите в EN/ISO 16140.“;

2) в глава II, част А точка 2 се заменя със следното:

„2. Компетентният орган трябва да класифицира производствените райони, от които разрешава събирането на живи двучерупчести мекотели, в три категории в зависимост от нивото на фекално замърсяване. При необходимост той може да направи това съвместно със собственика на предприятието. За да класифицира производствените райони, компетентният орган трябва да определи период за преглед на данните за вземане на проби от всеки производствен район и район за повторно полагане с цел да се установи съответствието със стандартите, посочени в настоящата точка и в точки 3, 4 и 5.“;

3) в глава II, част А точка 3 се заменя със следното:

„3. Компетентният орган може да определи като принадлежащи към клас А районите, от които живи двучерупчести мекотели може да се събират за пряка консумация от човека. Живите двучерупчести мекотели, взети от тези райони, трябва да отговарят на здравните стандарти, предвидени в приложение III, раздел VII, глава V от Регламент (ЕО) № 853/2004.

В 80 % от пробите от живи двучерупчести мекотели, събрани от тези райони през периода за преглед, не трябва да се превишава нормата от 230 *E. coli* на 100 g месо и вътрешночерупкова течност. В останалите 20 % от пробите не трябва да се превишава нормата от 700 *E. coli* на 100 g месо и вътрешночерупкова течност.

Когато оценява резултатите за определения период за преглед за запазване на района в клас А, компетентният орган може да реши — въз основа на оценка на риска след провеждане на разследване — да не вземе предвид резултат аномалия, при който нормата от 700 *E. coli* на 100 g месо и вътрешночерупкова течност е превишена.“

Член 2

В приложение I към Регламент (ЕО) № 2073/2005 глава 1 се изменя, както следва:

1) в таблицата „Критерии за безопасност на храните“ ред 1.25 се заменя със следното:

„1.25 Живи двучерупчести мекотели и живи бодлокожи, ципести и морски коремоноги	<i>E. coli</i> ⁽¹⁵⁾	5 ⁽¹⁶⁾	1	230 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност	700 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност	EN/ISO 16649-3	Продукти, пуснати на пазара в рамките на срока им на годност“
---	--------------------------------	-------------------	---	--	--	----------------	---

2) бележка под линия 16 се заменя със следното:

„⁽¹⁶⁾ Всяка проба се състои от минимален брой отделни животни съгласно стандарт EN/ISO 6887-3.“;

3) а) В бележките относно тълкуването на резултатите от изпитванията текстът „Посочените граници се отнасят до всяка една изпитвана проба, с изключение на живи двучерупчести мекотели и живи бодлокожи, ципести и морски коремоноги във връзка с изпитване за *E. coli*, когато границата се отнася до сборна проба.“

се заменя със следното:

„Посочените граници се отнасят за всяка изпитвана проба.“;

б) в бележките относно тълкуването на резултатите от изпитванията текстът „*L. monocytogenes* в други готови за консумация храни и *E. coli* в живи двучерупчести мекотели:“ се заменя със следното:

„*L. monocytogenes* в други готови за консумация храни:

— задоволителни, ако всички наблюдавани стойности са $\leq$ границата,

— незадоволителни, ако някоя от стойностите е $>$ границата.

E. coli в живи двучерупчести мекотели и живи бодлокожи, ципести и морски коремоноги:

— задоволителни, ако и петте наблюдавани стойности са $\leq$ 230 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност или ако една от петте наблюдавани стойности е $>$ 230 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност, но $\leq$ 700 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност,

— незадоволителни, ако някоя от петте наблюдавани стойности е $>$ 700 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност или ако най-малко две от петте наблюдавани стойности са $>$ 230 MPN/100 g месо и вътрешночерупкова течност.“

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага от 1 януари 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 8 декември 2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/2286 НА КОМИСИЯТА**от 8 декември 2015 година****за одобрение на изменение, което не е несъществено, в спецификацията на наименование, вписано в регистъра на храните с традиционно специфичен характер [Belokranjska rogača (ХТСХ)]**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ⁽¹⁾, и по-специално член 52, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 53, параграф 1, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 Комисията разгледа заявлението на Словения за одобрение на изменение в спецификацията на храната с традиционно специфичен характер „Belokranjska rogača“, регистрирана по силата на Регламент (ЕС) № 182/2010 на Комисията ⁽²⁾.
- (1) Тъй като въпросното изменение не е несъществено по смисъла на член 53, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, в съответствие с член 50, параграф 2, буква б) от същия регламент Комисията публикува заявлението за изменение в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽³⁾.
- (2) Тъй като Комисията не получи никакви възражения по член 51 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, изменението в спецификацията следва да бъде одобрено,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

*Член 1*Одобрява се публикуваното в *Официален вестник на Европейския съюз* изменение в спецификацията на наименованието „Belokranjska rogača“ (ХТСХ).*Член 2*Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 8 декември 2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2010 на Комисията от 3 март 2010 г. за вписване на название в регистъра на храните с традиционно специфичен характер (Belokranjska rogača (ХТСХ)) (ОВ L 53, 4.3.2010 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ С 224, 9.7.2015 г., стр. 8.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/2287 НА КОМИСИЯТА**от 8 декември 2015 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 8 декември 2015 година.

За Комисията,

от името на председателя,

Jerzy PLEWA

*Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ OBL 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ OBL 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MA	88,7
	TR	83,5
	ZZ	86,1
0707 00 05	MA	95,7
	TR	155,6
	ZZ	125,7
0709 93 10	MA	63,6
	TR	138,8
	ZZ	101,2
0805 10 20	MA	83,9
	TR	62,7
	UY	52,1
	ZA	55,2
	ZZ	63,5
0805 20 10	MA	70,7
	ZZ	70,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	88,3
	ZA	96,8
	ZZ	92,6
0805 50 10	TR	93,1
	ZZ	93,1
0808 10 80	AU	155,4
	CL	87,5
	NZ	213,1
	US	118,8
	ZA	137,7
	ZZ	142,5
0808 30 90	CN	80,5
	TR	135,4
	ZZ	108,0

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕС) № 1106/2012 на Комисията от 27 ноември 2012 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 471/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката на Общността за външната търговия с трети страни по отношение на актуализиране на номенклатурата на държавите и териториите (ОВ L 328, 28.11.2012 г., стр. 7). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/2288 НА СЪВЕТА

от 30 ноември 2015 година

относно финансовите вноски, които трябва да бъдат платени от държавите-членки за финансиране на Европейския фонд за развитие, включително горната граница за 2017 г., сумата за 2016 г., първата част от вноската за 2016 г. и индикативна необвързваща прогноза за очаквания годишен размер на вноските за годините 2018 и 2019

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Вътрешното споразумение между представителите на правителствата на държавите — членки на Европейския съюз, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането на помощта от Европейския съюз съгласно многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г. в съответствие със Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС и за разпределението на финансовата помощ за откъснатите страни и територии, за които се прилага част четвърта от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾ („Вътрешното споразумение“), и по-специално член 7 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2015/323 на Съвета от 2 март 2015 г. относно Финансовия регламент, приложим за 11-ия Европейски фонд за развитие ⁽²⁾ („Финансовият регламент за 11-ия ЕФР“), и по-специално член 21, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с процедурата, предвидена в членове 21—24 от Финансовия регламент за 11-ия ЕФР, Комисията представя предложение за определяне на горната граница на годишната сума на вноската от държавите-членки за 2017 г., сумата на вноската за 2016 г., размера на първата част от вноската за 2016 г. и индикативна необвързваща прогноза за вноските за 2018 и 2019 г.
- (2) В съответствие с член 52 от Финансовия регламент за 11-ия ЕФР Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) изпрати на Комисията актуализираните си прогнози за поетите задължения и за плащанията по инструментите, които управлява.
- (3) В член 22, параграф 1 от Финансовия регламент за 11-ия ЕФР се предвижда, че поканиите за вноски първо усвояват сумите, предвидени за предходни ЕФР. Затова следва да се отправи покана за внасяне на средства по 10-ия ЕФР.
- (4) На 10 ноември 2014 г. Съветът прие решение, с което определи горната граница на годишната сума на вноските на държавите-членки за ЕФР за 2016 г. на 3 350 000 000 EUR за Комисията и на 250 000 000 EUR за ЕИБ.
- (5) В съответствие с член 1, втора алинея от Решение 2013/759/ЕС на Съвета ⁽³⁾ вноските на държавите-членки, посочени в член 1, параграф 2, буква а) от вътрешните споразумения за 8-ия, 9-ия и 10-ия ЕФР, съответно трябва да се намалят след влизането в сила на Вътрешното споразумение за 11-ия ЕФР. Намалението ще има въздействие върху вноските на държавите-членки за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. съгласно варианта за корекция, избран от всяка държава-членка,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Горната граница на годишния размер на вноските за ЕФР на държавите-членки за 2017 г. се определя на 3 850 000 000 EUR за Комисията и на 150 000 000 EUR за ЕИБ.

⁽¹⁾ ОВ L 210, 6.8.2013 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 58, 3.3.2015 г., стр. 17.

⁽³⁾ Решение 2013/759/ЕС на Съвета от 12 декември 2013 г. относно преходните мерки за управление на ЕФР за периода от 1 януари 2014 г. до влизането в сила на 11-ия Европейски фонд за развитие (ОВ L 335, 14.12.2013 г., стр. 48).

Член 2

Годишната сума на вноските на държавите-членки за ЕФР за 2016 г. се определя на 3 600 000 000 EUR. Тя обаче се разделя на 3 450 000 000 EUR за Комисията и на 150 000 000 EUR за ЕИБ.

Член 3

Отделните вноски за ЕФР, които държавите-членки трябва да платят на Комисията и на ЕИБ като първа част от вноската за 2016 г., са посочени в приложението към настоящото решение.

Плащанията на посочените вноски могат да бъдат комбинирани с корекции, свързани с прилагането на приспадането на средствата, за които са поети задължения съгласно Решение 2013/759/ЕС, в съответствие с план за корекции, съобщен на Комисията от всяка държава-членка при приемането на третата част от вноската за 2015 г.

Член 4

Индикативната прогноза на очаквания годишен размер на вноските за 2018 г. се определя на 4 150 000 000 EUR за Комисията и 250 000 000 EUR за ЕИБ и за 2019 г. — на 4 150 000 000 EUR за Комисията и 300 000 000 EUR за ЕИБ.

Член 5

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 30 ноември 2015 година.

За Съвета
Председател
É. SCHNEIDER

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ	Индекс за 10-ия ЕФР в %	Първа част от вноската за 2016 г.		
		Платена на ЕИБ 10-и ЕФР	Платена на Комисията 10-и ЕФР	Общо
АВСТРИЯ	2,41	0,00	42 175 000,00	42 175 000,00
БЕЛГИЯ	3,53	0,00	61 775 000,00	61 775 000,00
БЪЛГАРИЯ	0,14	0,00	2 450 000,00	2 450 000,00
КИПЪР	0,09	0,00	1 575 000,00	1 575 000,00
ЧЕШКА РЕПУБЛИКА	0,51	0,00	8 925 000,00	8 925 000,00
ДАНИЯ	2,00	0,00	35 000 000,00	35 000 000,00
ЕСТОНИЯ	0,05	0,00	875 000,00	875 000,00
ФИНЛАНДИЯ	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
ФРАНЦИЯ	19,55	0,00	342 125 000,00	342 125 000,00
ГЕРМАНИЯ	20,50	0,00	358 750 000,00	358 750 000,00
ГЪРЦИЯ	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
УНГАРИЯ	0,55	0,00	9 625 000,00	9 625 000,00
ИРЛАНДИЯ	0,91	0,00	15 925 000,00	15 925 000,00
ИТАЛИЯ	12,86	0,00	225 050 000,00	225 050 000,00
ЛАТВИЯ	0,07	0,00	1 225 000,00	1 225 000,00
ЛИТВА	0,12	0,00	2 100 000,00	2 100 000,00
ЛЮКСЕМБУРГ	0,27	0,00	4 725 000,00	4 725 000,00
МАЛТА	0,03	0,00	525 000,00	525 000,00
НИДЕРЛАНДИЯ	4,85	0,00	84 875 000,00	84 875 000,00
ПОЛША	1,30	0,00	22 750 000,00	22 750 000,00
ПОРТУГАЛИЯ	1,15	0,00	20 125 000,00	20 125 000,00
РУМЪНИЯ	0,37	0,00	6 475 000,00	6 475 000,00
СЛОВАКИЯ	0,21	0,00	3 675 000,00	3 675 000,00
СЛОВЕНИЯ	0,18	0,00	3 150 000,00	3 150 000,00
ИСПАНИЯ	7,85	0,00	137 375 000,00	137 375 000,00
ШВЕЦИЯ	2,74	0,00	47 950 000,00	47 950 000,00
ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО	14,82	0,00	259 350 000,00	259 350 000,00
ОБЩО ЕС-27	100,00	0,00	1 750 000 000,00	1 750 000 000,00

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/2289 НА СЪВЕТА**от 3 декември 2015 година**

за определяне на позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на съвместния комитет, създаден съгласно Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде, за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз, във връзка с приемането на общи насоки за прилагане на споразумението

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква а) във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз ⁽¹⁾ („споразумението“) влезе в сила на 1 декември 2014 г.
- (2) В член 10 от споразумението е предвидено, че страните сформират съвместен комитет. В него е предвидено също, че съвместният комитет трябва да следи за прилагането на споразумението.
- (3) С Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ се установяват процедурите и условията за издаване на визи за транзитно преминаване или за планиран престой на територията на държавите членки с продължителност, която не превишава 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.
- (4) Необходими са общи насоки, с цел да се гарантира напълно хармонизирано прилагане на споразумението от страна на консулствата на Република Кабо Верде и на държавите членки и за изясняване на връзката между разпоредбите на споразумението и разпоредбите на законодателствата на страните по споразумението, които продължават да се прилагат по визови въпроси, попадащи извън обхвата на споразумението.
- (5) Поради това е целесъобразно да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на съвместния комитет по отношение на приемането на общите насоки за прилагане на споразумението.
- (6) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящото решение и не са обвързани от него, нито от неговото прилагане.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на съвместния комитет, създаден съгласно Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз, относно приемането на общи насоки за прилагане на споразумението, се основава на проекта на решение на съвместния комитет, приложен към настоящото решение.

⁽¹⁾ ОВ L 282, 24.10.2013 г., стр. 3.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 3 декември 2015 година-

За Съвета
Председател
F. BRAZ

_____

ПРОЕКТ НА

**РЕШЕНИЕ № 1/2015 НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ, СЪЗДАДЕН СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЕТО
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И РЕПУБЛИКА КАБО ВЕРДЕ, ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ИЗДАВАНЕТО
НА ВИЗИ ЗА КРАТКОСРОЧНО ПРЕБИВАВАНЕ НА ГРАЖДАНИ НА РЕПУБЛИКА КАБО ВЕРДЕ И
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

от ...

във връзка с приемането на общи насоки за прилагане на споразумението

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз ⁽¹⁾ (наричано по-долу „споразумението“), и по-специално член 10 от него,

като има предвид, че Споразумението влезе в сила на 1 декември 2014 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приемат се общи насоки за прилагане на Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз, както са изложени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в ... на

За Европейския съюз

За Република Кабо Верде

⁽¹⁾ OBL 282, 24.10.2013 г., стр. 3.

ПРИЛОЖЕНИЕ

ОБЩИ НАСОКИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И РЕПУБЛИКА КАБО ВЕРДЕ, ЗА УЛЕСНЯВАНЕ НА ИЗДАВАНЕТО НА ВИЗИ ЗА КРАТКОСРОЧНО ПРЕБИВАВАНЕ НА ГРАЖДАНИ НА РЕПУБЛИКА КАБО ВЕРДЕ И НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Целта на Споразумението между Европейския съюз и Република Кабо Верде за улесняване на издаването на визи за краткосрочно пребиваване на граждани на Република Кабо Верде и на Европейския съюз („споразумението“), което влезе в сила на 1 декември 2014 г., е да се улеснят, въз основа на принципа на взаимност, процедурите за издаване на визи за планиран престой за срок от не повече от 90 дни в рамките на период от 180 дни за гражданите на Република Кабо Верде („Кабо Верде“) и на Европейския Съюз („Съюза“).

Със споразумението се установяват реципрочни правно обвързващи права и задължения с цел опростяване на процедурите по издаване на визи на граждани на Кабо Верде и на Съюза.

С настоящите насоки, приети от Съвместния комитет, създаден със споразумението („съвместния комитет“), се цели да се гарантира правилното и хармонизираното прилагане на разпоредбите на споразумението от страна на дипломатическите мисии и консулските служби на Кабо Верде и на държавите членки. Настоящите насоки не са част от споразумението и поради това не са правно обвързващи. Силно препоръчително е обаче дипломатическите и консулските служители да ги съблюдават последователно при прилагането на разпоредбите на споразумението.

Настоящите насоки са замислени като документ, който следва да бъде актуализиран, когато е необходимо, в зависимост от придобития опит от прилагането на споразумението.

I. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**1.1. Цел и приложно поле**

Член 1 от споразумението гласи:

„Целта на настоящото споразумение е да се улесни, въз основа на принципа на взаимност, издаването на визи на гражданите на Кабо Верде и на Съюза за случаи на пребиваване, чиято планирана продължителност не надхвърля 90 дни в рамките на период от 180 дни.“

Споразумението се прилага по отношение на всички граждани на Кабо Верде и на Съюза, които кандидатстват за виза за краткосрочно пребиваване, независимо от държавата, в която пребивават.

Споразумението не се прилага спрямо лицата без гражданство, които притежават разрешение за пребиваване, издадено от Кабо Верде или от държавите членки. Правилата на визовото законодателство на Съюза се прилагат за тази категория лица.

1.2. Обхват на споразумението

Член 2 от споразумението гласи:

„1. Предвидените в настоящото споразумение мерки, целящи да улеснят издаването на визи, се прилагат спрямо гражданите на Кабо Верде и на Съюза само доколкото те не са освободени от изискването за притежаване на виза със законите, подзаконовите и административните разпоредби на Съюза, на неговите държави членки или на Кабо Верде, или с настоящото споразумение или други международни споразумения.

2. По отношение на въпросите, които не попадат в приложното поле на разпоредбите на настоящото споразумение, като отказ за издаване на виза, признаване на документи за пътуване, доказателство за достатъчни средства за издръжка, отказ за влизане в държавата и мерки за експулсиране, се прилага националното право на Кабо Верде или на държавите членки, или правото на Съюза.“

Без да се засяга член 8 от споразумението, споразумението не засяга съществуващите правила на Съюза и националните правила относно задълженията за издаване на визи и визови облекчения. Така например с член 4 от Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета ⁽¹⁾ на държавите членки се дава възможност да освобождават от изискването за виза членовете на граждански въздушни и морски екипажи, наред с други категории лица.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване (ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1).

Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ („Визовият кодекс“) се прилага към всички въпроси, които не са обхванати от споразумението, като например по отношение на определянето на държавата от Шенген, отговаряща за обработването на заявлението за издаване на виза, мотивацията на отказа за издаване на виза и правото на обжалване на решение за отказ. Освен това правилата на Шенген и националното право продължават да се прилагат по отношение на въпроси, които не са обхванати от споразумението, като например признаването на документите за пътуване, документите за доказване на целта на пътуването и наличието на достатъчно средства за издръжка, сроковете за разглеждане на заявленията за издаване на виза, отказа за влизане на територията на държавите членки и мерките за експулсиране.

Дори ако предвидените в споразумението условия са изпълнени, издаването на виза все пак може да бъде отказано, ако условията по член 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ („Кодекса на шенгенските граници“) не са изпълнени, т.е. лицето не разполага с валиден документ за пътуване, подаден е сигнал в Шенгенската информационна система, лицето се счита за заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност и др.

Продължават да се прилагат други възможности за гъвкавост при издаването на визи, разрешени от Визовия кодекс. Например многократни визи с дълъг срок на валидност, а именно до пет години, могат да бъдат издавани на категории лица, различни от посочените в член 4 от споразумението, ако са изпълнени условията, предвидени във Визовия кодекс (член 24). Аналогично, разпоредбите във Визовия кодекс, позволяващи освобождаването от визова такса или нейното намаляване, ще продължат да се прилагат (член 16, параграфи 5 и 6 от Визовия кодекс). Националното право на Кабо Верде продължава да се прилага за всички въпроси, свързани с издаването на визи на гражданите на Съюза от Кабо Верде, и които не са обхванати от споразумението, като тези, споменати в предходните три точки.

1.3. Видове визи, които попадат в обхвата на споразумението

В член 3, буква г) от споразумението понятието „виза“ се определя като „разрешително, което е издадено, или решение, което е прието от държава членка или от Кабо Верде и което е необходимо за влизане на територията на тази държава членка или на няколко държави членки, или на Кабо Верде, с цел транзитно преминаване или пребиваване, чиято планирана обща продължителност не надхвърля 90 дни“.

Улесненията, предвидени в споразумението, се отнасят както за единни визи, валидни за цялата територия на държавите членки, така и за визи с ограничена териториална валидност. Те също така се прилагат за визи за краткосрочно пребиваване и за визи за транзитно преминаване, издадени от Кабо Верде на граждани на Съюза.

1.4. Изчисляване на продължителността на разрешеното с виза пребиваване

В съответствие с член 5, параграф 1 от Кодекса на шенгенските граници понятието „краткосрочно пребиваване“ означава: „90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, претшестваш всеки ден от престоя“.

Денят на влизане ще се определя като първия ден от пребиваването на територията на държавите членки, а денят на излизане ще се определя като последния ден от пребиваването на територията на държавите членки. Понятието „всеки“ предполага прилагането на „нефиксиран“ референтен период от 180 дни, като се взема предвид всеки ден от пребиваването до последния период от 180 дни, за да се провери дали изискването за 90 дни/180 дни все още е спазено. Това означава, че отсъствието от територията на държавите членки за непрекъснат период от 90 дни дава възможност за ново пребиваване до 90 дни.

Калкулатор за краткосрочно пребиваване, който може да бъде използван за изчисляване на срока на разрешеното пребиваване съгласно новите правила, може да се намери в интернет на следния адрес: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Пример за изчисляване на пребиваването въз основа на новото определение:

Лице, притежавашо многократна виза, валидна за една година (18.4.2014 г.—18.4.2015 г.), влиза за първи път в страната на 19.4.2014 г. и остава три дни. След това същото лице влиза отново на 18.6.2014 г. и остава 86 дни. В такъв случай ситуацията към определени дати може да бъде следната:

— на 11.9.2014 г.: през последните 180 дни (16.3.2014 г.—11.9.2014 г.) лицето е пребивавало три дни (19.4.2014 — 21.4.2014 г.) плюс 86 дни (18.6.2014 г.—11.9.2014 г.) = 89 дни = не е надхвърлен разрешеният срок на пребиваване. Лицето все още има право на пребиваване до един ден.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1).

- от 16.10.2014 г. нататък: лицето може да влезе в страната за пребиваване от 3 допълнителни дни (на 16.10.2014 г. пребиваването на 19.4.2014 г. не се взема предвид (извън 180-дневния период); на 17.10.2014 г. пребиваването на 20.4.2014 г. не се взема предвид (извън периода от 180 дни; и т.н.).
- от 15.12.2014 г. нататък: лицето може да влезе в страната за пребиваване от 86 допълнителни дни (на 15.12.2014 г. пребиваването на 18.6.2014 г. не се взема предвид (извън периода от 180 дни); на 16.12.2014 г. пребиваването на 19.6.2014 г. не се взема предвид и т.н.).

1.5. Положение по отношение на държавите членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, държавите членки, които не участват в общата визова политика на Съюза, и асоциираните държави

Държавите членки, които се присъединиха към Съюза през 2004 г. (Естония, Кипър, Латвия, Литва, Малта, Полша, Словакия, Словения, Унгария и Чешката република), 2007 г. (България и Румъния) и 2013 г. (Хърватия) са обвързани от споразумението, считано от влизането му в сила.

България, Кипър, Румъния и Хърватия все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген. Те ще продължат да издават национални визи с валидност, ограничена до тяхната собствена национална територия. След като тези държави членки започнат да прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, те ще продължат да прилагат споразумението.

Националното право продължава да се прилага по отношение на всички въпроси, които не са обхванати от споразумението, до датата на пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген от тези държави членки. Считано от тази дата, шенгенските правила и/или националното право се прилагат за въпроси, които не са уредени от споразумението.

България, Кипър, Румъния и Хърватия имат право да признават разрешенията за пребиваване, визите от тип D и визите за краткосрочно пребиваване, издадени от държавите членки от Шенген и асоциираните държави за краткосрочно пребиваване на тяхна територия.

В съответствие с член 21 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген⁽¹⁾ всички държави от Шенген трябва взаимно да признават визите за дългосрочно пребиваване и разрешенията за пребиваване, издавани от другите държави, като валидни за краткосрочно пребиваване на територията им. Държавите членки от Шенген приемат разрешенията за пребиваване, визите от тип D и визите за краткосрочно пребиваване, издавани от асоциираните към Шенген държави, за влизане и краткосрочно пребиваване, като същото се прилага за асоциираните държави.

Споразумението не се прилага за Обединеното кралство, Ирландия и Дания, но включва съвместни декларации относно това, че е желателно сключването на двустранни споразумения за улесняване на издаването на визи между Кабо Верде и тези държави членки.

Въпреки че са асоциирани страни по Споразумението за Шенген, споразумението не се прилага за Исландия, Норвегия, Швейцария и Лихтенщайн. Въпреки това споразумението съдържа съвместна декларация относно това, че е желателно незабавното сключване на двустранни споразумения за улесняване на издаването на визи между Кабо Верде и тези шенгенски държави.

1.6. Споразумението и други двустранни споразумения

Член 11 от споразумението гласи:

„Считано от влизането му в сила, настоящото споразумение има предимство пред разпоредбите на двустранни или многостранни споразумения или спогодби, сключени между отделните държави членки и Кабо Верде, при условие че тези разпоредби засягат въпроси, уредени с настоящото споразумение.“

Считано от датата на влизане в сила на споразумението, разпоредбите в двустранните споразумения, които са в сила между държавите членки и Кабо Верде, относно въпроси, които попадат в обхвата на споразумението, престават да се прилагат. В съответствие с правото на Съюза държавите членки трябва да предприемат необходимите мерки, за да премахнат несъвместимостта между техните двустранни споразумения и споразумението.

Ако държава членка е сключила двустранно споразумение или договореност с Кабо Верде по въпроси, които не са обхванати от споразумението, това освобождаване ще продължава да се прилага след влизането в сила на споразумението.

⁽¹⁾ OBL 239, 22.9.2000 г., стр. 19.

II. СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ**2.1. Правила, които се прилагат за всички кандидати за виза**

Припомня се, че посочените по-долу улеснения по отношение на напускането на страната в случай на изгубени или откраднати документи и удължаването на визата при изключителни обстоятелства, се прилагат за всички притежатели на виза от Кабо Верде и от държавите членки.

2.1.1. Удължаване на визата при изключителни обстоятелства

Член 7 от споразумението гласи:

„Визите на гражданите на Кабо Верде или на Съюза, които в резултат на непреодолима сила нямат възможност да напуснат територията на държавите членки или съответно на Кабо Верде в срока, посочен в техните визи, се продължават безплатно в съответствие с действащото законодателство на приемащата държава за срока, необходим за тяхното завръщане в държавата на постоянното им пребиваване.“

По отношение на възможността за удължаване на срока на валидност на визата в случаи на непреодолима сила (например престой в болница поради злополука), — когато притежателят на визата няма възможност да напусне територията на държавата членка до датата, посочена във визата, се прилага член 33, параграф 1 от Визовия кодекс, доколкото е съвместим със споразумението (например удължената виза продължава да бъде единна виза, която дава право на влизане на територията на всички държави членки от Шенген, за които същата виза е била валидна при издаването ѝ). Съгласно споразумението удължаването на визата в случай на непреодолима сила се извършва безплатно.

2.2. Правила, които се прилагат за някои категории кандидати за виза**2.2.1. Издаване на многократни визи**

В случаите, в които кандидатът за виза трябва да пътува често или редовно до територията на Кабо Верде или до територията на държавите членки, могат да се издават визи за краткосрочно пребиваване за няколко посещения, при условие че общата продължителност на тези посещения не надвишава 90 дни в рамките на период от 180 дни.

Член 4, параграф 1 от споразумението гласи:

„1. Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки и на Кабо Верде издават многократни визи със срок на валидност до пет години на следните категории граждани:

- а) членове на национални и регионални правителства и парламенти, на конституционни и върховни съдилища и на сметни палати, при условие че тези лица не са освободени от изискването за притежаване на виза съгласно настоящото споразумение, при изпълнение на техните служебни функции;
- б) постоянни членове на официални делегации, които по официална покана, отправена до Кабо Верде, държавите членки или Съюза, участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в прояви, провеждани на територията на държавите членки или Кабо Верде по инициатива на междуправителствени организации;
- в) бизнесмени и представители на предприятия, които пътуват редовно до държавите членки или Кабо Верде;
- г) съпрузи, деца (включително осиновени) на възраст под 21 години или на издръжка, и родители, които посещават съответно:

— граждани на Кабо Верде, законно пребиваващи на територията на държава членка, или граждани на Съюза, законно пребиваващи в Кабо Верде, или

— граждани на Съюза, пребиваващи в държавата, на която са граждани, или граждани на Кабо Верде, пребиваващи в Кабо Верде.

Ако обаче необходимостта или намерението да се пътува често или редовно са явно ограничени до по-кратък период, срокът на валидност на многократната виза се ограничава до този период, и по-специално когато

— мандатът, когато става въпрос за лицата, посочени в буква а),

- срокът на валидност на статуса на постоянен член на официална делегация, когато става въпрос за лицата, посочени в буква б),
- срокът на валидност на статуса на бизнесмен и представител на предприятие, когато става въпрос за лицата, посочени в буква в), или
- разрешителното за пребиваване на граждани на Кабо Верде, които пребивават в държава членка, или граждани на Съюза, които пребивават в Кабо Верде, когато става въпрос за лицата, посочени в буква г)

е по-кратък(о) от пет години.“

За тези категории лица, като се вземе предвид техният професионален статус или семейната им връзка с гражданин на Кабо Верде или на Съюза, законно пребиваващ на територията на Кабо Верде или на държава членка, както и по отношение на роднините на граждани на Съюза, които пребивават в държавата членка, на която са граждани, или роднините на граждани на Кабо Верде, които пребивават в Кабо Верде, съществуват основания да им бъде предоставена многократна виза със срок на валидност от пет години, или виза, чиято валидност е ограничена до мандата или до тяхното законно пребиваване, ако те са за по-малко от пет години.

За лицата, попадащи в обхвата на член 4, параграф 1, буква а), следва да се представи потвърждение за професионалния им статус и продължителността на техния мандат.

Тази разпоредба не се прилага по отношение на лица, попадащи в обхвата на член 4, параграф 1, буква а), ако те са освободени от изискването за виза съгласно споразумението, т.е. ако притежават дипломатически или служебен паспорт.

Лицата, попадащи в обхвата на член 4, параграф 1, буква б), трябва да представят доказателство за постоянния си статус като членове на делегация и за необходимостта редовно да участват в срещи, консултации, преговори или програми за обмен.

Лицата, попадащи в обхвата на член 4, параграф 1, буква в), трябва да се представят доказателство за професионалния си статус и продължителността на своите дейности.

Лицата, попадащи в обхвата на член 4, параграф 1, буква г), трябва да представят доказателство за законното пребиваване на лицето, което отправя поканата.

Ако необходимостта или намерението да се пътува често или редовно са явно ограничени до по-кратък период, срокът на валидност на многократната виза се ограничава до този период.

Член 4, параграф 2 от споразумението гласи:

„2. Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки и на Кабо Верде издават многократни визи със срок на валидност една година на следните категории граждани, при условие че през годината, предшестваща подаването на заявлението, те са получили поне една виза и са я използвали в съответствие със законодателството относно влизането и пребиваването на територията на съответната държава:

- а) представители на организации на гражданското общество, които предприемат редовни пътувания до държавите членки или Кабо Верде с образователна цел или с цел участие в семинари или конференции, включително в рамките на програми за обмен;
- б) лица, упражняващи свободни професии, участващи в международни изложения, конференции, симпозиуми, семинари или други подобни прояви, които пътуват редовно до държавите членки или Кабо Верде;
- в) лица, участващи в научни, културни и артистични дейности, включително университетски и други програми за обмен, които пътуват редовно до държавите членки или Кабо Верде;
- г) участници в международни спортни прояви и лица, които ги придружават служебно;
- д) журналисти и акредитирани лица, които ги придружават служебно;
- е) ученици, студенти, както и лица, участващи в програма за следдипломно обучение, и придружаващи ги преподаватели, които предприемат пътувания с учебна или образователна цел, включително в рамките на програми за обмен, както и други свързани с обучение дейности;
- ж) представители на религиозни общности, признати в Кабо Верде или в държавите членки, които пътуват редовно съответно до държавите членки или Кабо Верде;

- з) лица, които извършват редовни посещения по медицински причини;
- и) участници в официални програми за обмен, организирани от побратимени градове или общини;
- й) членове на официални делегации, които по официална покана, отправена до Кабо Верде, държавите членки или Съюза, участват редовно в срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в прояви, провеждани на територията на държавите членки или Кабо Верде по инициатива на междуправителствени организации.

Ако обаче необходимостта или намерението да се пътува често или редовно са явно ограничени до по-кратък период, срокът на валидност на многократната виза се ограничава до този период.“

По принцип многократни визи със срок на валидност една година се издават на горепосочените категории кандидати за виза, ако през предходната година (12 месеца) кандидатът за виза е получил поне една виза и я е използвал съответствие с правната уредба за влизане и пребиваване на държавата/държавите, която/които е посетил (например лицето не е пресрочило позволения престой), и ако са налице основания за кандидатстване за многократна виза.

В случаите, когато няма основания за издаването на виза, валидна за една година (например, ако продължителността на програмата за обмен е по-малка от една година или на лицето не се налага да пътува през цялата година), валидността на визата ще бъде по-малка от една година, при условие че са изпълнени другите изисквания за издаване на виза.

Член 4, параграфи 3 и 4 от споразумението гласят:

„3. Дипломатическите представителства и консулските служби на държавите членки и на Кабо Верде издават многократни визи със срок на валидност от най-малко две години и най-много пет години на категориите граждани, посочени в параграф 2 от настоящия член, при условие че през двете години, предшествали подаването на заявлението, тези лица са използвали своята едногодишна многократна виза в съответствие със законодателството относно влизането и пребиваването на територията на съответната държава.

Ако обаче необходимостта или намерението да се пътува често или редовно са явно ограничени до по-кратък период, срокът на валидност на многократната виза се ограничава до този период.

4. Общата продължителност на пребиваването на територията на държавите членки или Кабо Верде за лицата, посочени в параграфи 1—3 от настоящия член, не трябва да надвишава 90 дни в рамките на период от 180 дни.“

Многократни визи със срок на валидност от две до пет години ще се издават на категориите кандидати за виза, посочени в член 4, параграф 2, при условие че през предходните две години (24 месеца) са използвали едногодишните многократни визи с валидност за най-малко една година в съответствие с правната уредба за влизане и пребиваване на посетената(ите) държава(и), както и че основанията за кандидатстването за многократна виза са все още налице. Трябва да се отбележи, че многократна виза с валидност от две до пет години се издава единствено ако през предходните две години на кандидата за виза са били издадени две визи, валидни за най-малко една година, и ако той е използвал тези визи в съответствие с правната уредба за влизане и пребиваване на посетената (ите) държава(и). Дипломатическите мисии и консулските служби определят срока на валидност на тези визи (от две до пет години) въз основа на оценката на всяко заявление за виза.

Не съществува задължение за издаване на многократна виза, ако кандидатът не е използвал предишна издадена му виза.

2.2.2. Такса за обработване на заявленията за визи

Член 5, параграф 1 от споразумението гласи:

„1. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, държавите членки или Кабо Верде не събират такси за обработка на заявление за виза от следните категории лица:

- а) членове на официални делегации, които по официална покана, отправена до Кабо Верде, държавите членки или Съюза, участват в официални срещи, консултации, преговори или програми за обмен, както и в прояви, организирани от междуправителствени организации на територията на държавите членки или Кабо Верде;
- б) деца на възраст под 12 години (*);

(*) Важна бележка: за да се възползват от освобождаването от таксата за тази категория лица, кандидатите за виза трябва да представят доказателства за възрастта си.

- в) ученици, студенти, както и лица, участващи в програма за следдипломно обучение, и придружаващите ги преподаватели при пребиваване с учебна или образователна цел;
- г) научни работници, които пътуват с цел извършване на научноизследователска дейност;
- д) младежи на възраст до 25 години, които участват в семинари, конференции или спортни, културни или образователни прояви, организирани от организации с нестопанска цел.“

Горепосочените категории лица са напълно освободени от заплащането на такса.

Член 16, параграф 6 и член 16, параграф 7, първа алинея от Визовия кодекс гласят:

„6. В индивидуални случаи, когато това служи за насърчаване на културни или спортни интереси, както и интереси в областта на външната политика, политиката на развитие и други области от жизненоважен обществен интерес или по причини от хуманитарен характер размерът на визовата такса може да бъде намален или лицето да бъде освободено от заплащането ѝ.

7. Визовата такса се събира в евро, в националната валута на третата държава, в която е подадено заявлението, или във валутата, обичайно използвана в тази трета държава, и не се възстановява освен в случаите, посочени в член 18, параграф 2 и член 19, параграф 3“ (т.е. в случаи на недопустимо заявление или случаи, в които консултото не разполага с компетентност).

Кандидатите за виза от Кабо Верде, в съответствие с член 16, параграф 8 от Визовия кодекс, и гражданите на Съюза, в съответствие с Регламент 27/2007 на Кабо Верде „получават разписка за платена визова такса“.

Член 5, параграф 2 от споразумението гласи:

„2. Когато държавите членки или Кабо Верде работят с външен доставчик на услуги, е възможно заплащане на такса за обслужване. Таксата за обслужване е пропорционална на разходите, направени от външния доставчик на услуги при изпълнение на неговите задачи и не може да надхвърля 30 EUR. Кабо Верде или съответната държава членка или държави членки трябва да запазят възможността за всички кандидати да подават заявленията пряко в техните консулства.“

От категориите лица, освободени от визова такса, може да се изисква да заплатят такса за услугата, в случай че дадена държава членка си сътрудничи с външен доставчик на услуги.

Понастоящем в никоя държава — членка няма споразумение за възлагане на външни доставчици на услуги в Кабо Верде.

2.2.3. Притежатели на дипломатически и служебни паспорти

Член 8 от споразумението гласи:

„1. Гражданите на Кабо Верде или на държавите членки, които притежават валиден дипломатически или служебен паспорт, могат да влизат на територията на държавите членки или на Кабо Верде, да напускат тази територия или да минават транзитно през нея, без да притежават виза.

2. Гражданите, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да остават на териториите на държавите членки или Кабо Верде за срок, не по-дълъг от 90 дни в рамките на период от 180 дни.“

Процедурите, свързани с командироването на дипломати в държавите членки, не се уреждат от споразумението. В тези случаи се прилага обичайната процедура по акредитиране.

В съвместна декларация, приложена към споразумението, страните се споразумяват, че всяка от тях може да поиска частично спиране на прилагането на споразумението, по-специално на член 8, ако неговото изпълнение води до злоупотреба от другата страна или до заплаха за обществената сигурност. Частичното спиране на прилагането на споразумението трябва да се извършва в съответствие с процедурата, предвидена в член 12, параграф 5 от него.

В случай на спиране на прилагането на член 8 двете страни започват консултации в рамките на съвместния комитет, с цел да намерят решение на проблемите, довели до спирането.

Двете страни заявиха като приоритетен своя ангажимент да гарантират високо ниво на сигурност на дипломатическите и служебните паспорти, по-специално чрез включването в тях на биометрични данни. За Съюза това ще бъде осигурено в съответствие с изискванията, предвидени в Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета ⁽¹⁾.

III. СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА СИГУРНОСТТА НА ДОКУМЕНТИТЕ

В съвместна декларация, приложена към споразумението страните се договарят, че съвместният комитет, следва да оценява въздействието на нивото на сигурност на съответните документи за пътуване върху функционирането на споразумението. За тази цел страните се договориха редовно да се информират взаимно относно мерките, предприети с цел да се избегне умножаването на документите за пътуване и с цел подобряването на техническите аспекти на сигурността на документите за пътуване, както и относно мерките за лично издаване на документи за пътуване.

IV. СТАТИСТИКА

С цел да се създадат условия за съвместния комитет, да осъществява ефективен мониторинг на прилагането на споразумението, дипломатическите мисии и консулските служби на Кабо Верде и на държавите членки трябва да представят статистически данни на Комисията на всеки 6 месеца, по-специално, и доколкото е възможно, и с посочване по месеци на:

- броя на издадените многократни визи;
- продължителността на валидност на издадените многократни визи;
- броя на визите, издадени без такса на различните категории лица, обхванати от споразумението.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2252/2004 на Съвета от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки (ОВ L 385, 29.12.2004 г., стр. 1).

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) 2015/2290 НА КОМИСИЯТА**от 12 юни 2015 година****относно временната еквивалентност на режимите за платежоспособност, действащи в Австралия, Бермуда, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати, която е приложима към застрахователни и презастрахователни предприятия с централни управления в тези държави**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) ⁽¹⁾, и по-специално член 227, параграф 5 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2009/138/ЕО установява пруденциален режим, основан на риска, за застрахователните и презастрахователните предприятия в Съюза. Пълното прилагане на Директива 2009/138/ЕО от страна на застрахователите и презастрахователите в Европейския съюз ще започне на 1 януари 2016 г. Въпреки че Директива 2009/138/ЕО ще се прилага изцяло от 1 януари 2016 г., Комисията вече може да приеме настоящото делегирано решение по силата на член 311 от Директива 2009/138/ЕО.
- (2) Член 227 от Директива 2009/138/ЕО се отнася до еквивалентността на застрахователи от трети държави, които са част от група, чието централно управление се намира в Съюза. Потвърждаването на еквивалентността съгласно член 227 от Директива 2009/138/ЕО чрез делегиран акт на Комисията позволява при използването от такива групи на консолидационния метод чрез приспадане и агрегиране за целите на отчитането на равнище група да се вземат предвид правилата на юрисдикции извън ЕС във връзка с изчисляването на капиталовите изисквания и наличния капитал (собствени средства), а не правилата съгласно Директива 2009/138/ЕО за целите на изчисляването на изискванията за групова платежоспособност и на допустими собствени средства.
- (3) Член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО предвижда определяне на срочна временна еквивалентност за трети държави, чиито режими за платежоспособност на застрахователя отговарят на определени критерии. Определената временна еквивалентност е валидна за период от 10 години с възможност за възобновяване.
- (4) Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване предоставя становища в съответствие с член 33, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, с които участва в оценяването на трети страни съгласно член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО ⁽³⁾. По отношение на Съединените щати застрахователният диалог, който започна през 2012 г. с цел постигане на по-добро взаимно разбиране на съответните регулаторни и надзорни режими в областта на застраховането, е основна рамка за обмен на информация, въз основа на която е направено заключението в настоящото решение.
- (5) В Австралия Капиталовите стандарти за животозастраховането и общото застраховане (LAGIC) (стандарт за пруденциалност в областта на животозастраховането (GPS) 110: капиталова адекватност, стандарт за пруденциалност в областта на животозастраховането (LPS) 110: капиталова адекватност) изискват от застрахователите да заделят

⁽¹⁾ ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽³⁾ Анализ на ЕЮРА за еквивалентността на Бразилия, 10 март 2015 г.
Анализ на ЕЮРА за еквивалентността на Бермуда, 9 март 2015 г.
Анализ на ЕЮРА за еквивалентността на Канада, 28 януари 2015 г.
Анализ на ЕЮРА за еквивалентността на Австралия, 16 юли 2013 г.
Анализ на ЕЮРА за еквивалентността на Мексико, 16 юли 2013 г.

капитал за застрахователен риск, застрахователен риск от концентрация, риск, свързан с активи, риск от концентрация на активи, операционен риск и печалба от агрегиране. Използва се общ балансов подход. Прилага се минимално капиталово изискване (пруденциални капиталови изисквания (ПКИ)); от застрахователите се изисква също така да утвърдят вътрешна процедура за оценка на капиталовата адекватност (ICAAP), в която са предвидени действията, които да бъдат предприети за коригиране на спад в капитала чрез определяне на прагове над установените ПКИ. Общозастрахователните предприятия имат право да използват вътрешни модели, подлежащи на одобрение от Австралийския орган за пруденциално регулиране (APRA). GPS 220 и LP 220 (управление на риска) изискват наличие на рамка за управление на риска, която трябва да включва като минимум стратегия за управление на риска, описваща политиките за управление на риска, процедурите, отговорностите по управлението и вътрешния контрол. Застрахователите трябва да докладват на APRA за своята платежоспособност, финансово състояние, финансови резултати, капиталова адекватност, инвестиции, активи и концентрации на активи, данни за премии и претенции, задължения по полици и задбалансови експозиции. Съгласно Корпоративния закон от 2001 г. от дружествата се изисква да подготвят и представят годишни финансови отчети пред Австралийската комисия за ценни книжа и инвестиции. Животозастрахователите, застрахователите по общо застраховане и застрахователните групи съблюдават допълнителни изисквания за оповестяване по отношение на управлението на капитала и капиталовата адекватност. APRA може да обменя информация с други органи за финансов надзор; той е страна по Многостранния меморандум за разбирателство относно сътрудничеството и обмена на информация на Международната асоциация на застрахователните надзорни органи (IAIS) и има сключени меморандуми за разбирателство с чуждестранни надзорни органи (включително редица надзорни органи от Съюза). APRA носи самостоятелна отговорност за пруденциалното регулиране и надзора над застрахователите; само APRA може да разреши на даден субект да извършва застрахователна дейност в Австралия. APRA има правомощието да изготвя пруденциални стандарти, които имат силата на закон. Никой настоящ или бивш член на персонала на APRA няма право да разкрива поверителна информация, получена в хода на изпълнението на служебните си задължения или правомощия, като в противен случай е предвидена законова санкция. Разкриването на информация пред Съда е строго ограничено.

- (6) В Бермуда Законът за застраховането предвижда две капиталови изисквания за застрахователните предприятия, с изключение на каптивните застрахователни дружества⁽¹⁾: минимален марж за платежоспособността (МПП) и завишено капиталово изискване (ЗКИ), приложими за търговските дружества, действащи както в областта на животозастраховането, така и на общото застраховане. ЗКИ се определя в зависимост от основното капиталово изискване за платежоспособност съгласно стандартна формула или съобразно одобрения от застрахователя модел за вътрешния капитал, при условие че ЗКИ е поне равно на МПП на застрахователя. Основното капиталово изискване за платежоспособност обхваща следните рискове: кредитен риск, риск, свързан с лихвения спред, пазарен риск, риск, свързан с определянето на премии и резерви, катастрофичен риск, лихвен риск и операционен риск. Целево равнище на капитала от 120 % от ЗКИ се използва като праг на платежоспособност за ранно предупреждение. Правилата за допустимия капитал се различават за различните категории застрахователи. Законът за застраховането включва също така разпоредби относно задълженията на предприятията за докладване по отношение на тяхната платежоспособност. Бермудският паричен орган (БПО) е независим регулаторен и надзорен орган. Повечето бермудски застрахователи са задължени да изготвят допълнителни финансови отчети в съответствие с международните стандарти за финансово отчитане; в противен случай застрахователите могат да използват всички общоприети счетоводни принципи, признати от страна на БПО. Застрахователите трябва да публикуват своите финансови отчети, които съдържат количествена и качествена информация. БПО може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; той е ратифицирал меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS). БПО е обвързан от правото на поверителност. Според него всяка получавана от служителите на БПО информация, свързана със стопанската дейност или делата на финансовите институции, обект на надзор, или по отношение на лицата, които се занимават с тях, следва да се третира като поверителна.
- (7) В Бразилия Закон № 73/1966 за застраховането изисква от застрахователите да гарантират всички свои задължения чрез поддържане на технически резерви, специални фондове и резерви в съответствие с критериите, установени от Националния съвет на частното застраховане (CNSP). Съгласно Решение 316 на CNSP изискваният минимален капитал (ИМК) е по-висок от базовия капитал и рисковия капитал. Базовият капитал представлява фиксирана сума, свързана с вида на субекта и районите, в които той има право да работи, както и с рисковия капитал, който представлява сумата от капиталовите изисквания за подписвачески, кредитни, оперативни и пазарни рискове. За повечето застрахователи рисковият капитал е по-висок от базовия капитал и по този начин представлява ИМК. Решение 3162/2014 на CNSP установява правилата за използване на вътрешен модел като алтернатива на стандартната формула за изчисляване на ИМК. Съществуват минимални изисквания, приложими за

⁽¹⁾ В Закона за застраховането са установени различни категории застрахователи, които следва да спазват различни правила. Каптивните застрахователи са специфична категория застрахователи, които не са включени в оценката на EIOPA и съответно са извън обхвата на настоящия акт.

корпоративно управление. Застрахователите трябва да упражняват вътрешен контрол върху своята дейност, информационни системи и спазването на правните изисквания. Надзорът над бразилския застрахователен сектор се осъществява от Superintendência de Seguros Privados (SUSEP). SUSEP работи под ръководството на Министерството на финансите като орган, изпълняващ установените от CNSP разпоредби. Управителният съвет е независим орган, който определя в рамките на своята компетентност общата политика на SUSEP в областта на регулирането и спазването на решенията на CNSP. От застрахователите се изисква всеки месец да представят на SUSEP данни за капитала, активите, пасивите, приходите и разходите, а на всеки три месеца — подробности за операциите, счетоводния баланс, отчета за приходите и разходите; застрахователите трябва да публикуват своите финансови отчети, които съдържат количествена и качествена информация. SUSEP може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; той е ратифицирал меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS). Информацията може да се използва само за целите на надзора в рамките на обхвата на контролните функции на SUSEP. Освен това информацията, получена от друг орган, се използва само за целите на съответното искане. Настоящите и бившите служители на SUSEP са законово задължени да спазват поверителност.

- (8) В Канада Законът за застрахователните дружества изисква от застрахователите да поддържат подходящо равнище на капитала. Насоките, публикувани от Службата за надзор над финансовите институции (Office of the Superintendent of Financial Institutions — OSFI), определят подробни стандарти. Приложимите капиталови изисквания спрямо застрахователите са минималното изискване за постоянен капитал и изискването за излишък (ИПКИИ) — в областта на животозастраховането, и тестът за минимален капитал (ТМК) — в областта на общото застраховане. Както ИПКИИ, така и ТМК се отнасят до рискове, свързани с балансовите и задбалансовите активи и пасиви. Общозастрахователните дружества са длъжни да разполагат с капитал, надхвърлящ 100 % от ТМК, а животозастрахователните дружества са длъжни да имат капитал, надхвърлящ 120 % от ИПКИИ. Ако съответните показатели са под указаните равнища, застрахователите нямат право да извършват дейност. В допълнение към тези изисквания има и надзорно целево равнище на капитала в размер на 150 % от ТМК и от ИПКИИ съответно за общозастрахователните предприятия и за животозастрахователните предприятия. Капиталовите изисквания са изчислени съгласно стандартната формула; използването на вътрешни модели се разрешава само в много ограничени случаи. От застрахователите се изисква също така да установят вътрешно капиталово съотношение въз основа на собствена оценка на риска и платежоспособността (СОП), включително провеждане стрес тестове по собствена инициатива, които да отчетят особеностите на застрахователя. Службата за надзор над финансовите институции (OSFI), която е канадският надзорен орган в областта на застраховането, е независима самофинансираща се федерална агенция. Всеки застраховател, попадащ в регулаторния обхват, е задължен да представи на OSFI одитирани годишни счетоводни отчети и допълнителна информация, както и доклада на одиторите, доклада на назначения актюер, доклада за динамичното изпитване за капиталова адекватност, който обобщава резултатите от различни стрес тестове, както и тримесечните декларации по отношение на капиталовите позиции. От застрахователите се изисква също така да изготвят и предоставят при поискване годишна СОП, в която се определя вътрешна цел по отношение на капитала. OSFI може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; тя е ратифицирала меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS) през юли 2012 г. OSFI е обвързан от правото на поверителност. Според него всяка информация, свързана със стопанската дейност или делата на финансовите институции, обект на надзор, или отношение на лицата, които се занимават с тях, която се получава от служителите на OSFI, следва да се третира като поверителна.
- (9) Законодателният акт за установяване на преразгледана застрахователна пруденциална рамка в Мексико — Ley de Instituciones de Seguros y de fianzas (LISF), влезе в сила на 4 април 2015 г. Съгласно LISF се прилага капиталово изискване за платежоспособност (КИП), покриващо подписваческия риск, финансовия риск и рисковете от контрагента. Стрес тестовете се провеждат най-малко веднъж годишно (динамично изпитване за платежоспособност). Мексиканският правен режим позволява използването на стандартната формула или на вътрешен модел за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност. Comisión Nacional de Seguros y fianzas (CNSF) отговаря за надзора на животозастраховането и общото застраховане в Мексико; тя притежава независимото правомощие за лицензиране или за отнемане на лиценза на застрахователни предприятия и провежда стрес тестове най-малко веднъж годишно. Застрахователите трябва да докладват най-малко веднъж на всяко тримесечие данните за своята организация, операции, счетоводство, инвестиции и капитал на CNSF; те трябва да оповестяват също така и своите цели, политики и практики за ограничаване, прехвърляне или смекчаване на риска. Те трябва да публикуват количествена и качествена информация за своите операции, техническо и финансово състояние и рискове. CNSF може да си сътрудничи и обменя информация с чуждестранни надзорни органи, ако е налице споразумение за обмен на информация. Има няколко подобни споразумения, като през 2010 г. CNSF подаде молба за присъединяване към меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS). Когато е налице споразумение за обмен на информация между CNSF и чуждестранен надзорен орган, CNSF трябва да поиска съгласие от чуждестранния надзорен орган, преди да разкрие предоставената от него информация. Бившите и настоящите служители на CNSF нямат право да разкриват поверителна информация; изискванията относно професионалната тайна са определени в националното законодателство и всяко нарушение на професионалната тайна води до санкции.

- (10) В Съединените щати регулирането и надзора на застрахователите и презастрахователите се осъществява основно на равнище щат. Застрахователите трябва да се съобразяват със законите на съответния щат, в който издават полици, а застрахователният надзор се осъществява от независими щатски надзорни органи, ръководени от застрахователни надзорници. Щатските изисквания за капиталова адекватност са съобразени с Примерния закон за капитала, основаващ се на риска, изготвен от Националната асоциация на застрахователните надзорници, който е приет от всички щати. Стандартната формула за капитала, основаващ се на риска, обхваща основните рискове за всеки от първичните видове застраховане (животозастраховане, имуществено застраховане, застраховане при злополука и здравно застраховане), която позволява използването на вътрешни модели за специфични продукти и рискови модули. Капиталът, основаващ се на риска, се изчислява чрез прилагане на коефициенти за различните активи, премии, претенции, разходи и резерви. Съществуват четири нива количествени капиталови изисквания с различни надзорни мерки за намеса за всеки отделен случай: действие на равнище дружество, действие на равнище регулиране, действие на равнище разрешен контрол и действие на равнище задължителен контрол. В режима на САЩ е предвидена СОРП за застрахователи, която е съпоставима с тази в „Платежоспособност II“. Що се отнася до отчетността и прозрачността, има стандартизирани изисквания за отчетност, които обхващат основно: дейността и резултатите, рисковия профил, използваните методи за оценка и допускания, капиталовите изисквания и управлението. Финансовите отчети, включително актюерски становища и одиторски декларации, се оповестяват публично. Щатските надзорници могат да обменят поверителна информация с чуждестранни надзорни органи, при условие че получателят е съгласен да се запази поверителността на информацията. Те могат също да сключват споразумения, ръководещи обмена и използването на поверителна информация. Подписани са няколко меморандума за разбирателство във връзка с обмена на информация между надзорни органи от Съюза и щатски застрахователни служби; редица щатски застрахователни служби са подписали Меморандума на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (IAIS), други са подали молба за присъединяване към него. Изискванията за поверителност, включени в щатското законодателство въз основа на примерните закони на Националната асоциация на застрахователните надзорници, предвиждат поверителност на получената информация от страна на надзорниците и задължението за опазване на поверителния характер на информацията, която са получили от чуждестранни надзорни органи. Служителите на щатските надзорни органи са задължени да пазят професионална тайна по силата на законодателството на щатско равнище.
- (11) Въз основа на направените оценки режимите за платежоспособност на третите държави, обхванати от настоящото решение, следва да бъдат счети за отговарящи на критериите за временна еквивалентност, посочени в член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО, с изключение на правилата за каптивните застрахователни дружества в Бермуда, които са обхванати от друг регулаторен режим.
- (12) Първоначалният период на временната еквивалентност, определен с настоящото решение, следва да бъде десет години. Комисията обаче може да прави специални прегледи във връзка с отделни трети държави или територии по всяко време извън общия преглед, когато съответните промени налагат Комисията да направи нова оценка на еквивалентността, определена с настоящото решение. Комисията следва да продължава да наблюдава с техническата помощ на ЕОЗППО промените в режимите, които са в сила в третите държави, обхванати от настоящото решение, и изпълнението на условията, въз основа на които е прието настоящото решение.
- (13) Директива 2009/138/ЕО се прилага считано от 1 януари 2016 г. Поради това с настоящото решение следва също да се предоставя временна еквивалентност, считано от тази дата,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Режимите за платежоспособност, действащи в Австралия, Бермуда (с изключение на правилата за каптивните застрахователни дружества), Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати и приложими за застрахователните и презастрахователните предприятия с централно управление в тези трети държави, се считат за временно еквивалентни на режима, установен в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО.

Член 2

Предоставя се временна еквивалентност за срок от 10 години, считано от 1 януари 2016 г.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 12 юни 2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/2291 НА КОМИСИЯТА

от 7 декември 2015 година

за изменение на Решение за изпълнение 2013/722/ЕС по отношение на максималния размер на финансовото участие на Съюза в програмата за ликвидиране на болестта бяс в Латвия през 2014 г.

(нотифицирано под номер C(2015) 8607)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Решение 2009/470/ЕО на Съвета от 25 май 2009 г. относно разходите във ветеринарната област ⁽¹⁾, и по-специално член 27, параграф 5 от него,като взе предвид Регламент (ЕС) № 652/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на разпоредби за управлението на разходите, свързани с хранителната верига, здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния репродуктивен материал, за изменение на директиви 98/56/ЕО, 2000/29/ЕО и 2008/90/ЕО на Съвета, на регламенти (ЕО) № 178/2002, (ЕО) № 882/2004 и (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета, на Директива 2009/128/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на решения 66/399/ЕИО, 76/894/ЕИО и 2009/470/ЕО на Съвета ⁽²⁾, и по-специално член 13, параграфи 3 и 5 и член 45, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) С член 11, параграф 3 от Решение за изпълнение 2013/722/ЕС на Комисията ⁽³⁾ се одобрява многогодишната програма за ликвидиране на болестта бяс, представена от Латвия, за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2016 г.
- (2) Съгласно член 11, параграф 6, буква в), подточка vi) от Решение за изпълнение 2013/722/ЕС максималният размер на финансовото участие на Съюза в програмата за ликвидиране на болестта бяс, представена от Латвия през 2014 г., бе първоначално определен на 1 225 000 EUR. Съгласно член 11, параграф 7, буква в), подточка ii) от същото решение максималният размер на участието в частта от програмата, която ще се изпълнява в буферната зона на Беларус, бе определен на 475 000 EUR.
- (3) След оценка от страна на Комисията на междинните технически и финансови доклади, представени от държавите членки съгласно член 27, параграф 7 от Решение 2009/470/ЕО, относно направените разходи за финансиране на програми за ликвидиране през 2014 г., с Решение за изпълнение 2014/925/ЕС на Комисията ⁽⁴⁾ се изменят максималните размери за тези програми.
- (4) С член 5, параграф 17 от Решение за изпълнение 2014/925/ЕС се изменя член 11, параграф 6, буква в), подточка vi) от Решение за изпълнение 2013/722/ЕС, като максималният размер на финансовото участие на Съюза в програмата за ликвидиране на болестта бяс, представена от Латвия през 2014 г., се определя на 400 000 EUR. С член 5, параграф 18 от Решение за изпълнение 2014/925/ЕС се изменя член 11, параграф 7, буква в), подточка ii) от Решение за изпълнение 2013/722/ЕС, като максималният размер на финансовото участие на Съюза в частта от същата програма, която се изпълнява в буферната зона на Беларус, се определя също на 400 000 EUR.

⁽¹⁾ ОВ L 155, 18.6.2009 г., стр. 30.

⁽²⁾ ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 1.

⁽³⁾ Решение за изпълнение 2013/722/ЕС на Комисията от 29 ноември 2013 г. за одобряване на годишните и многогодишните програми за ликвидирането, контрола и мониторинга на някои болести по животните и зоонози, представени от държавите членки за 2014 г. и следващите години, и за одобряване на финансовото участие на Съюза за тези програми (ОВ L 328, 7.12.2013 г., стр. 101).

⁽⁴⁾ Решение за изпълнение 2014/925/ЕС на Комисията от 16 декември 2014 г. за одобряване на някои изменени програми за ликвидиране, контрол и мониторинг на болести по животните и зоонози за 2014 г. и за изменение на Решение за изпълнение 2013/722/ЕС по отношение на финансовото участие на Съюза за някои програми, одобрени с посоченото решение (ОВ L 363, 18.12.2014 г., стр. 173).

- (5) Допусната е грешка в определения нов максимален размер на финансовото участие на Съюза в програмите за ликвидиране на болестта бяс, представени от Латвия през 2014 г. По-специално, в съответствие с член 11, параграф 6, буква в), подточка vi) и параграф 7, буква в), подточка ii) от Решение за изпълнение 2013/722/ЕС, така както е изменено, ако частта от програмата, която ще се изпълнява в буферната зона на Беларус, се изпълни правилно и се усвоят всички 400 000 EUR, не биха останали средства от финансовото участие на Съюза за частта от програмата, която се изпълнява в Латвия. Това не е в съответствие с глобалната стратегия за ликвидиране на болестта бяс в Европейския съюз, тъй като тя се основава на премахването на заболяването от държавите членки и на създаването на буферни зони по външните граници на Съюза, за да се предотврати повторно въвеждане.
- (6) Поради това Решение за изпълнение 2013/722/ЕС следва да бъде съответно изменено, като надлежно се вземат предвид междинните технически и финансови доклади, представени от Латвия по отношение на изпълнението на програмата за ликвидиране на болестта бяс през 2014 година.
- (7) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

В член 11, параграф 6, буква в) подточка vi) от Решение за изпълнение 2013/722/ЕС се заменя със следното:

„vi) 800 000 EUR за Латвия.“

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 7 декември 2015 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

РЕШЕНИЕ № 2/2015 НА СМЕСЕНИЯ КОМИТЕТ ПО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО**от 19 ноември 2015 г.****относно изменението на допълнения 1 и 2 към приложение 9 към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти [2015/2292]**

СМЕСЕНИЯТ КОМИТЕТ ПО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО,

като взе предвид Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти, и по-специално член 11 от него,

като има предвид, че:

- (1) Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти (наричано по-долу „Споразумението“) влезе в сила на 1 юни 2002 г.
- (2) С приложение 9 към Споразумението се цели да се улесни и насърчи двустранната търговия с продукти на биологичното земеделие с произход от Европейския съюз и от Швейцария.
- (3) По силата на член 8 от приложение 9 към Споразумението работната група по продуктите на биологичното земеделие разглежда всички въпроси, отнасящи се до приложение 9 и неговото прилагане, и отправя препоръки към Смесения комитет по селското стопанство. Групата заседава и разгледа в частност приложното поле на приложението. Целесъобразно е да се разшири приложното поле на приложение 9 и в него да бъдат включени виното и дрождите поради еквивалентност на разпоредбите в тази област в Европейския съюз и в Швейцария. Освен това е целесъобразно да се заличи съдържанието на допълнение 2, тъй като Швейцария е изменила своето законодателство за поставяне на етикети, обозначаващи метода на органично производство за фуражите и е приела разпоредби в съответствие с правото на ЕС. Работната група препоръчва на Комитета да адаптира съответно допълненията към приложение 9.
- (4) Поради това допълнения 1 и 2 към приложение 9 следва да бъдат изменени,

РЕШИ:

Член 1

Допълнения 1 и 2 към приложение 9 към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти се заменят с текста в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на 31 декември 2015 г.

Съставено в Берн на 19 ноември 2015 година.

*За Смесения комитет по селското стопанство**Ръководител на делегацията на
Европейския съюз*

Susana MARAZUELA-AZPIROZ

*Председател и ръководител на
швейцарската делегация*

Adrian AEBI

Секретар на Комитета

Thomas MAIER

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ДОПЪЛНЕНИЕ 1

Списък на посочените в член 3 актове относно селскостопанските продукти и храни, продукт на биологично земеделие

Нормативни разпоредби, приложими в Европейския съюз

Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 г. относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 (ОВ L 189, 20.7.2007 г., стр. 1), последно изменен с Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г. (ОВ L 158, 10.6.2013 г., стр. 1),

Регламент (ЕО) № 889/2008 на Комисията от 5 септември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етиктирането и контрола (ОВ L 250, 18.9.2008 г., стр. 1), последно изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1358/2014 на Комисията от 18 декември 2014 г. (ОВ L 365, 19.12.2014 г., стр. 97),

Регламент (ЕО) № 1235/2008 на Комисията от 8 декември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета по отношение на режима за внос на биологични продукти от трети държави (ОВ L 334, 12.12.2008 г., стр. 25), последно изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/131 на Комисията от 23 януари 2015 г. (ОВ L 23, 29.1.2015 г., стр. 1).

Разпоредби, приложими в Конфедерация Швейцария

Наредба от 22 септември 1997 г. относно биологичното земеделие и етиктирането на биологично произведените продукти и храни (Наредба за биологичното земеделие), последно изменена на 29 октомври 2014 г. (RO 2014 3969),

Наредба на Федералния департамент на икономиката, обучението и научните изследвания (DEFR) от 22 септември 1997 г. относно биологичното земеделие, последно изменена на 29 октомври 2014 г. (RO 2014 3979).

Исключване от режима на равностойност

Швейцарските продукти на основата на съставки, произведени в рамките на системата за преминаване към биологично земеделие.

Козите продукти швейцарско производство, ако животните попадат в обхвата на дерогацията, предвидена в член 39г от Наредбата относно биологичното земеделие и етиктирането на биологично произведените продукти и храни (*).

ДОПЪЛНЕНИЕ 2

Правила за прилагане

Няма.“

(*) (RS 910.18).

ПОПРАВКИ**Поправка на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност**

(Официален вестник на Европейския съюз L 347 от 11 декември 2006 г.)

(Специално издание на български език, глава 09, том 003)

На страница 45 в член 189, първа алинея, буква в)

вместо: „да приемат всякакви необходими мерки, така че корекцията да не води до някакво неоснователно предимство;“

да се чете: „да приемат всички мерки, необходими за да се гарантира, че корекцията не води до някакво неоснователно предимство;“.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG